

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 de novembre del 2010 ha aprovat l'adhesió al següent:

Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic

L'atmosfera que embolcalla la Terra conté una sèrie de gasos que produeixen el que s'anomena *efecte d'hivernacle*. Aquests gasos absorbeixen i reemetten la radiació infraroja i impedeixen que part d'aquesta radiació escapi de la terra. Això permet que la temperatura mitjana de l'aire superficial del planeta sigui apta per a la vida (uns 15°C).

Aquest fenomen natural de l'atmosfera s'ha vist afectat per l'augment de gasos, d'origen antropogènic, d'efecte hivernacle. El canvi produït repercuteix sobre el clima del planeta atès que, a mesura que incrementa la concentració d'aquests gasos, l'atmosfera absorbeix la radiació infraroja i la reemet en totes direccions, la qual cosa contribueix que la temperatura mitjana de la Terra augmenti i posi en perill la composició, la capacitat de recuperació i la productivitat dels ecosistemes naturals i consegüentment el desenvolupament econòmic i social, la salut i el benestar de la humanitat.

El diòxid de carboni (CO₂) és el més conegut dels gasos d'efecte hivernacle, però n'existeixen d'altres que tenen un efecte hivernacle potencial molt superior al del CO₂: el metà (CH₄), l'òxid nítric (N₂O), i alguns gasos d'origen industrial, com ara els hidrofluorocarburs (HFC), els perfluorocarburs (PFC) i els hexafluorur de sofre (SF₆).

Arran de l'alarmant advertència de la comunitat científica respecte als canvis detectats al clima, l'Assemblea General de les Nacions Unides, al desembre de 1990, va establir un procés únic de negociació intergovernamental per celebrar

una Conferència general sobre el canvi climàtic.

El Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, acceptat el 9 de maig de 1992, va ser signat el mes següent de la Cimera de la Terra, celebrada a Rio de Janeiro, per 154 estats i per la Comunitat Europea, i va entrar en vigor el 21 de març de 1994. La Conferència de les parts s'ha reunit en quinze ocasions (la darrera el desembre del 2009 a Copenhaguen) per concretar les obligacions establertes en el Conveni, entre les quals destaca la tercera conferència de les parts celebrada a Kyoto l'any 1997, que va donar lloc posteriorment al Protocol de Kyoto.

L'objectiu principal del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic és aconseguir l'estabilització de les concentracions de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera a un nivell que impedeixi interferències antropogèniques perilloses en el sistema climàtic. Aquest nivell s'hauria d'aconseguir dins un termini suficient perquè els ecosistemes s'adaptin naturalment al canvi climàtic, per assegurar que la producció d'aliments no es vegi amenaçada i per permetre que el desenvolupament econòmic continuï de manera sostenible.

El Govern d'Andorra, conscient de la necessitat de lluitar contra el canvi climàtic, ha dut a terme diversos projectes amb aquest objectiu, com ara el Pla estratègic de l'energia 2005-2015, que recull informació i identifica els eixos estratègics prioritaris per millorar l'eficiència energètica, diversificar les fonts d'energia i impulsar les energies renovables, conscienciar i sensibilitzar els ciutadans per evitar el malbaratament de l'energia i promoure el rol exemplar de l'administració.

Un altre projecte va ser l'estratègia quinquennal de vigilància, comunicació i protecció del medi atmosfèric en la qual es defineix, entre d'altres, l'establiment d'un inventari d'emissions dels contaminants atmosfèrics i que es va aprovar l'any 2006. En aquest cas, es disposa d'un estudi d'emissions de l'any 2007 dels sectors del transport i dels sectors residencial i terciari (allotjaments turístics, restaurants, comerços, il·luminació pública, estacions d'esquí, administracions, oficines), gràcies al qual

s'avaluen els gasos d'efecte hivernacle. El Departament de Medi Ambient actualitza anualment les dades relatives a les emissions d'aquests contaminants.

El Govern ha impulsat també diversos textos normatius sobre el consum energètic màxim dels edificis i el manteniment de les calderes. A més, ha iniciat campanyes per a la reducció de la contaminació de l'aire dirigides a la població en general, amb la promoció del transport públic i el cotxe compartit.

FEDA també s'ha afegit a les entitats que treballen per garantir un medi ambient sostenible amb l'elaboració d'estudis sobre la viabilitat de l'ús d'altres fonts d'energia menys contaminants i la divulgació d'un manual de bones pràctiques per a l'estalvi energètic.

Els ecosistemes terrestres emmagatzemen una part important del carboni emès a l'atmosfera. El paper dels boscos en la mitigació del canvi climàtic és primordial. En aquest sentit, el Departament de Medi Ambient disposa d'un estudi de mitigació del canvi climàtic en relació amb els boscos, del mes de novembre del 2009, on es quantifica el carboni contingut en els boscos, els matollars i els prats andorrans, i la quantitat de carboni que els boscos són capaços de fixar anualment.

Andorra és conscient de la rellevància d'aquesta matèria i de la responsabilitat de vetllar i protegir els embornals i controlar les activitats que poden produir emissions a l'atmosfera dels gasos d'efecte hivernacle, i en consonància amb el seu compromís en el marc internacional, en relació amb la protecció del medi ambient, es vol adherir a aquest instrument internacional i contribuir d'aquesta manera a la mitigació del canvi climàtic.

Tenint en compte les consideracions anteriors, s'aprova:

L'adhesió al Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic obert a la signatura a Rio de Janeiro el 9 de maig de 1992.

El Ministeri d'Affers Exteriors i Relacions Institucionals donarà a conèixer la data d'entrada en vigor per a Andorra del Conveni esmentat.

Casa de la Vall, 18 de novembre del 2010

Josep Dallerès Codina
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic

Les parts d'aquest Conveni,

Conscients que els canvis del clima de la Terra i els seus efectes negatius són una preocupació comuna de tota la humanitat.

Preocupades pel fet que les activitats humanes han fet augmentar substancialment les concentracions de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera i pel fet que aquest augment intensifica l'efecte d'hivernacle natural, la qual cosa produirà, de manera general, un escalfament addicional de la superfície i l'atmosfera de la Terra que pot afectar negativament els ecosistemes naturals i la humanitat.

Observant que, tant en el passat com en el moment actual, la major part de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en el món han estat originades en els països desenvolupats, que les emissions per càpita en els països en desenvolupament són encara relativament reduïdes i que la proporció del total d'emissions originada en aquests països augmentarà a mesura que satisfacin les necessitats socials i de desenvolupament.

Conscients de la funció i la importància dels embornals i els dipòsits naturals de gasos d'efecte hivernacle per als ecosistemes terrestres i marins.

Observant que hi ha molts elements d'incertesa en les prediccions del canvi climàtic, particularment pel que fa a la

distribució cronològica, la magnitud i les característiques regionals.

Conscients que la naturalesa mundial del canvi climàtic requereix la cooperació més àmplia possible de tots els països i la seva participació en una resposta internacional efectiva i apropiada, d'acord amb llurs responsabilitats comunes però diferenciades, llurs capacitats respectives i llurs condicions socials i econòmiques.

Recordant les disposicions pertinents de la Declaració de la Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Ambient, aprovada a Estocolm el 16 de juny de 1972.

Recordant que els estats, d'acord amb la Carta de les Nacions Unides i amb els principis del dret internacional, tenen el dret sobirà d'explotar els seus propis recursos en l'aplicació de les seves pròpies polítiques ambientals i de desenvolupament, i tenen la responsabilitat de vetllar perquè les activitats que es duuguin a terme dins la seva jurisdicció o sota el seu control no perjudiquin el medi ambient d'altres estats o de zones situades fora dels límits de qualsevol jurisdicció nacional.

Reafirmant el principi de la sobirania dels estats en la cooperació internacional per fer front al canvi climàtic.

Considerant que els estats haurien de promulgar lleis ambientals eficaces; que les normes, els objectius de gestió i les prioritats ecològiques haurien de reflectir el context ambiental i de desenvolupament al qual s'apliquen, i que les normes aplicades en alguns països poden ésser inadequades i representar un cost econòmic i social injustificat en altres països, en particular als països en desenvolupament.

Recordant les disposicions de la Resolució 44/228 de l'Assemblea General, del 22 de desembre de 1989, relativa a la Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament, i les resolucions 43/53, del 6 de desembre de 1988; 44/207, del 22 de desembre de 1989; 45/212, del 21 de desembre de 1990; i 46/169, del 19 de desembre de 1991, relatives a la protecció del clima mundial per a les generacions presents i futures.

Recordant també les disposicions de la Resolució 44/206 de l'Assemblea General, del 22 de desembre de 1989, relativa als possibles efectes negatius de l'ascens del nivell del mar sobre les illes i les zones costaneres, especialment les zones costaneres baixes, i les disposicions pertinents de la Resolució 44/172, del 19 de desembre de 1989, relativa a l'aplicació del Pla d'acció de lluita contra la desertificació.

Recordant, a més, el Conveni de Viena per a la protecció de la capa d'ozó de 1985 i el Protocol de Montreal relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó de 1987, ajustat i esmenat el 29 de juny de 1990.

Tenint en compte la Declaració ministerial de la segona conferència mundial sobre el clima, aprovada el 7 de novembre de 1990.

Conscients de la valuosa tasca analítica que molts estats duen a terme sobre el canvi climàtic i de la important contribució de l'Organització Meteorològica Mundial, del Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient, i altres òrgans, organitzacions i organismes del sistema de les Nacions Unides, i també altres organismes internacionals i intergovernamentals, per a l'intercanvi dels resultats procedents de la investigació científica i per a la coordinació d'aquesta investigació.

Conscients que les mesures necessàries per entendre i fer front al canvi climàtic assoliran més eficàcia en els plans ambientals, socials i econòmics si es basen en les consideracions pertinents d'ordre científic, tècnic i econòmic i si es reavaluen contínuament a la llum dels nous progressos realitzats en la matèria.

Reconeixent també que diverses mesures per fer front al canvi climàtic es poden justificar econòmicament per elles mateixes i també poden ajudar a resoldre altres problemes ambientals.

Reconeixent també que els països desenvolupats han d'actuar immediatament de manera flexible sobre la base de prioritats clares, com a primer pas vers l'aplicació d'estratègies de resposta integral en els plans mundials, nacionals i, si escau, regionals; aquestes estratègies han de tenir en compte tots els gasos

d'efecte hivernacle, i prendre en deguda consideració la participació de cadascun d'ells en la intensificació de l'efecte d'hivernacle.

Reconeixent, a més, que els països de baixa altitud i altres petits països insulars, els països amb zones costaneres baixes, zones àrides o semiàrides o amb zones exposades a inundacions, sequera i desertificació i els països en desenvolupament amb ecosistemes muntanyosos fràgils, són particularment vulnerables als efectes negatius del canvi climàtic.

Conscients de les dificultats especials amb què es poden trobar alguns països, especialment els països en desenvolupament, les economies dels quals depenen particularment de la producció, l'ús i l'exportació de combustibles fòssils, com a conseqüència de les mesures adoptades per limitar les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Afirmant que les respostes al canvi climàtic haurien de ser coordinades de manera integrada amb el desenvolupament social i econòmic per evitar efectes negatius sobre aquest desenvolupament, tenint en compte plenament les necessitats prioritàries legítimes dels països en desenvolupament per a l'assoliment d'un creixement econòmic sostenible i l'eradicació de la pobresa.

Conscients que tots els països, especialment els països en desenvolupament, necessiten tenir accés als recursos necessaris per aconseguir un desenvolupament econòmic i social sostenible, i que els països en desenvolupament, per avançar vers aquest objectiu, hauran d'augmentar el consum d'energia, tenint en compte que és possible assolir un major rendiment energètic i controlar les emissions de gasos d'efecte hivernacle en general, i en particular aplicant noves tecnologies en condicions avantatjoses econòmicament i socialment.

Decidides a conservar el sistema climàtic per a les generacions presents i futures;

Han convingut el següent:

Article 1 Definicions

En virtut del que estableix aquest Conveni es defineixen els termes següents:

1. Efectes negatius del canvi climàtic: els canvis en el medi ambient físic o en la biota resultant del canvi climàtic que tenen efectes nocius considerables sobre la composició, la capacitat de recuperació o la productivitat dels ecosistemes naturals o subjectes a ordenació, sobre el funcionament dels sistemes socioeconòmics, o sobre la salut i el benestar humans.

2. Canvi climàtic: un canvi de clima atribuït directament o indirectament a una activitat humana que altera la composició de l'atmosfera mundial i que se suma a la variabilitat natural del clima observada durant períodes de temps comparables.

3. Sistema climàtic: la totalitat de l'atmosfera, la hidrosfera, la biosfera i la geosfera, i les interaccions respectives.

4. Emissions: l'alliberament de gasos d'efecte hivernacle o els precursors d'aquests gasos a l'atmosfera per sobre d'una àrea i durant un període de temps determinat.

5. Gasos d'efecte hivernacle: designen aquells components gasosos de l'atmosfera, tant naturals com antropogènics, que absorbeixen i reemetten radiació infraroja.

6. Organització regional d'integració econòmica: una organització constituïda per estats sobirans d'una regió determinada que tenen competència en àmbits regulats per aquest Conveni o pels seus protocols, i que ha estat degudament autoritzada, d'acord amb els seus procediments interns, per signar, ratificar, acceptar i aprovar els instruments corresponents, o adherir-s'hi.

7. Dipòsit: un o més components del sistema climàtic que emmagatzema un gas d'efecte hivernacle o un precursor d'un gas d'efecte hivernacle.

8. Embornal: qualsevol procés, activitat o mecanisme, natural o artificial, que elimina de l'atmosfera un gas d'efecte hivernacle, un aerosol o un precursor d'un gas d'efecte hivernacle.

9. Font: qualsevol procés o activitat que allibera a l'atmosfera un gas d'efecte hivernacle, un aerosol o un precursor d'un gas d'efecte hivernacle.

Article 2

Objectiu

L'objectiu últim d'aquest Conveni i de tots els instruments jurídics connexes que adopti la Conferència de les parts és aconseguir, d'acord amb les disposicions pertinents del Conveni, l'estabilització de les concentracions de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera a un nivell que impedeixi interferències antropogèniques perilloses en el sistema climàtic. Aquest nivell s'ha d'assolir dins un termini suficient perquè els ecosistemes s'adaptin naturalment al canvi climàtic, perquè la producció d'aliments no es vegi amenaçada i perquè el desenvolupament econòmic continuï de manera sostenible.

Article 3

Principis

Les parts es guien, entre d'altres, en les mesures que adoptin per assolir l'objectiu del Conveni i en l'aplicació de les disposicions següents:

1. Protegir el sistema climàtic en benefici de les generacions presents i futures, sobre la base de l'equitat i en funció de les responsabilitats comunes però diferenciades i amb les capacitats respectives. En conseqüència, els països desenvolupats que formen part del Conveni han de prendre la iniciativa per combatre el canvi climàtic i els seus efectes negatius.

2. Prendre plenament en consideració les necessitats específiques i les circumstàncies especials dels països en desenvolupament, que formen part del Conveni, especialment aquells països que són particularment vulnerables als efectes negatius del canvi climàtic, i en especial, dels països en desenvolupament, que en virtut del Conveni, han de suportar una càrrega anormal o desproporcionada.

3. Prendre mesures de precaució per prevenir, prevenir o reduir les causes del canvi climàtic i mitigar-ne els efectes negatius. Quan hi hagi una amenaça de dany greu o irreversible, la manca de certesa científica absoluta no s'ha d'utilitzar com a raó per ajornar l'adopció d'aquestes mesures, tenint en compte que les polítiques i les mesures per fer front al canvi climàtic han de ser eficaces pel que fa al cost, amb la finalitat d'assegurar

beneficis mundials menys costosos. Amb aquesta finalitat, aquestes polítiques i mesures han de tenir en compte els diversos contextos socioeconòmics, han de ser integrals, s'han d'estendre a totes les fonts, els embornals i els dipòsits pertinents de gasos d'efecte hivernacle i han d'incloure mesures d'adaptació i aplicar-se a tots els sectors econòmics. Els esforços per fer front al canvi climàtic es poden dur a terme de manera concertada entre les parts interessades.

4. Les parts tenen el dret al desenvolupament sostenible i l'haurien de promoure. Les polítiques i les mesures per protegir el sistema climàtic contra els canvis provocats per l'ésser humà han de ser apropiades a les condicions específiques de cadascuna de les parts i han d'estar integrades en els programes nacionals de desenvolupament, tenint en compte que el creixement econòmic és essencial per a l'adopció de mesures encaminades a fer front al canvi climàtic.

5. Les parts han de cooperar en la promoció d'un sistema econòmic internacional obert i propici que condueixi al creixement econòmic i al desenvolupament sostenible de totes les parts, en particular dels països en desenvolupament, i així els permet de fer front en les millors condicions als problemes del canvi climàtic. Les mesures adoptades per combatre el canvi climàtic, incloses les mesures unilaterals, no han de constituir un mitjà per a la imposició de discriminacions arbitràries o injustificables pel que fa al comerç internacional ni han de suposar una restricció encoberta.

Article 4

Compromisos

1. Totes les parts, tenint en compte les responsabilitats comunes però diferenciades i el caràcter específic de les seves prioritats nacionals i regionals de desenvolupament, dels objectius i de les circumstàncies, han d'adoptar els compromisos següents:

a) Elaborar, actualitzar periòdicament, publicar i facilitar a la Conferència de les parts, d'acord amb l'article 12, inventaris nacionals de les emissions antropogèniques per part de les fonts i de l'absorció per part dels embornals de tots els gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal,

utilitzant metodologies comparables que han de ser acordades per la Conferència de les parts.

b) Elaborar, aplicar, publicar i actualitzar regularment programes nacionals i, si escau, regionals, que continguin mesures orientades a mitigar el canvi climàtic, tenint en compte les emissions antropogèniques per part de les fonts i l'absorció per part dels embornals de tots els gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal, i les mesures orientades a facilitar l'adaptació adequada al canvi climàtic.

c) Promoure i donar suport mitjançant la cooperació al desenvolupament, l'establiment, l'aplicació i la difusió, en especial per la via de la transferència, de tecnologies, de pràctiques i de processos que permetin controlar, reduir o prevenir les emissions antropogèniques de gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal en tots els sectors pertinents, en particular els de l'energia, el transport, la indústria, l'agricultura, la silvicultura i la gestió de residus.

d) Promoure la gestió sostenible i promoure i donar suport amb la seva cooperació a la conservació i l'enfortiment, si escau, dels embornals i els dipòsits de tots els gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal, especialment la biomassa, els boscos i els oceans i altres ecosistemes terrestres, costaners i marins.

e) Cooperar en els preparatius per a l'adaptació als impactes del canvi climàtic i desenvolupar i elaborar plans apropiats i integrats per a la gestió de les zones costaneres, per als recursos hídrics i l'agricultura i per a la protecció i rehabilitació de les zones, particularment d'Àfrica, afectades per la sequera i la desertificació, i també per les inundacions.

f) Tenir en compte, en la mesura que es pugui, les consideracions relatives al canvi climàtic en les seves polítiques i mesures socials, econòmiques i ambientals i emprar mètodes apropiats (per exemple, avaluacions d'impacte), formulats i determinats en l'àmbit nacional per reduir al mínim els efectes negatius sobre l'economia, la

salut pública i la qualitat del medi ambient dels projectes o de les mesures empresos per les parts per mitigar el canvi climàtic o adaptar-s'hi.

g) Promoure i donar suport amb la seva cooperació a la investigació científica, tecnològica, tècnica, socioeconòmica i altres, a l'observació sistemàtica i a l'establiment d'arxius de dades relatives al sistema climàtic amb l'objectiu de facilitar la comprensió de les causes, els efectes, la magnitud i la distribució cronològica del canvi climàtic, i les conseqüències econòmiques i socials de les diverses estratègies de resposta, i amb l'objectiu també de reduir o eliminar els elements d'incertesa que encara subsisteixen respecte a això.

h) Promoure i donar suport amb la seva cooperació a l'intercanvi de dades d'ordre científic, tecnològic, tècnic, socioeconòmic i jurídic sobre el sistema climàtic i el canvi climàtic, i sobre les conseqüències econòmiques i socials de les diverses estratègies de resposta. Aquest intercanvi ha de ser complet, lliure i ràpid.

i) Promoure i donar suport amb la seva cooperació a l'educació, la capacitació i la sensibilització del públic respecte al canvi climàtic, i estimular la participació més àmplia possible en aquest procés, en especial la de les organitzacions no-governamentals.

j) Comunicar a la Conferència de les parts la informació relativa a l'aplicació del Conveni, d'acord amb l'article 12.

2. Els països desenvolupats que formen part del Conveni i la resta de les parts incloses en l'annex I adopten els compromisos específics previstos a continuació:

a) Cadascuna d'aquestes parts adopta polítiques nacionals i pren les mesures corresponents de mitigació del canvi climàtic, tot limitant les seves emissions antropogèniques de gasos d'efecte hivernacle i protegint i reforçant els seus embornals i dipòsits de gasos d'efecte hivernacle. Aquestes polítiques i mesures demostraran que els països desenvolupats prenen la iniciativa de modificar les tendències a llarg termini de les emissions

antropogèniques en concordança amb l'objectiu d'aquest Conveni, i reconeixen que el retorn, abans del final del decenni actual, als nivells anteriors d'emissions antropogèniques de diòxid de carboni i d'altres gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal contribuiria a aquesta modificació, i tenint en compte les diferències de punts de partida i d'aproximació entre aquestes parts, de les seves estructures econòmiques i de la seva base de recursos, de la necessitat de mantenir un creixement econòmic fort i sostenible, de les tecnologies disponibles i d'altres circumstàncies pròpies de cada cas; i també la necessitat que cadascuna d'aquestes parts contribueixi de manera equitativa i apropiada a l'acció mundial per a la consecució d'aquest objectiu. Aquestes parts poden aplicar les polítiques esmentades i mesures en associació amb d'altres parts i poden ajudar les altres parts a contribuir a l'objectiu del Conveni i, en particular, a l'objectiu d'aquesta lletra.

b) A fi d'afavorir el progrés cap a aquest objectiu, cadascuna d'aquestes parts presentarà, d'acord amb l'article 12, dins dels sis mesos següents a l'entrada en vigor del Conveni en el seu territori, i a partir d'aleshores periòdicament, informació detallada sobre les polítiques i les mesures a què es fa referència en la lletra a), i sobre les projeccions resultants respecte a les emissions antropogèniques per part de les fonts i a l'absorció per part dels embornals de gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal per al període al qual es refereix la lletra a), amb la finalitat de retornar de manera individual o conjunta aquestes emissions antropogèniques de diòxid de carboni i d'altres gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal als nivells de 1990. La Conferència de les parts examina aquesta informació en el seu primer període de sessions i a partir d'aleshores de forma periòdica, d'acord amb l'article 7.

c) Per calcular les emissions per part de les fonts i l'absorció per part dels embornals de gasos d'efecte hivernacle per a les finalitats de la lletra b), es prenen en consideració els coneixements

científics més exactes de què es disposi; en especial pel que fa a la capacitat efectiva dels embornals i a la contribució d'aquests gasos al canvi climàtic. La Conferència de les parts examina i adopta les metodologies que s'han emprat per a aquests càlculs en el seu primer període de sessions i les revisa periòdicament a partir d'aleshores.

d) La Conferència de les parts examina, en el seu primer període de sessions, les lletres a) i b) per determinar si són adequades. Aquest examen el du a terme tenint en compte les informacions i les avaluacions científiques més exactes de què disposi sobre el canvi climàtic i les seves repercussions, i també de la informació tècnica, social i econòmica pertinent. Sobre la base d'aquest examen, la Conferència de les parts adopta mesures apropiades, que poden consistir en l'adopció d'esmenes als compromisos considerats en les lletres a) i b). La Conferència de les parts, en el seu primer període de sessions, també adopta decisions sobre criteris per a l'aplicació conjunta indicada en la lletra a). Es fa un segon examen de les lletres a) i b) no més tard del 31 de desembre de 1998, i posteriorment d'altres a intervals regulars determinats per la Conferència de les parts, fins que s'assoleixi l'objectiu d'aquest Conveni.

e) Cadascuna d'aquestes parts:

i. Coordina amb la resta de les parts indicades, si escau, els instruments econòmics i administratius corresponents elaborats per assolir l'objectiu del Conveni.

ii. Identifica i estudia periòdicament les polítiques i les pràctiques internes que promoguin activitats que augmentin les emissions antropogèniques de gasos d'efecte hivernacle, no establerts pel Protocol de Montreal.

f) La Conferència de les parts examinarà, no més tard del 31 de desembre de 1998, la informació disponible amb l'objectiu d'adoptar decisions respecte a les esmenes que correspongui introduir en la llista dels annexos I i II, amb l'aprovació de la part interessada.

g) Qualsevol de les parts no incloses en l'annex I pot, en el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, o en qualsevol moment a partir d'aleshores, notificar al dipositori la intenció d'obligar-se en virtut de les lletres a) i b) anteriors. El dipositori informa la resta de signataris i les parts d'aquesta notificació.

3. Els països desenvolupats, les parts del Conveni i la resta de parts desenvolupades que figuren a l'annex II proporcionen recursos financers nous i addicionals per cobrir la totalitat de les despeses convingudes que efectuïn els països en desenvolupament, que formen part del Conveni, a l'efecte de complir les seves obligacions en virtut de l'apartat 1 de l'article 12. Proporcionen els recursos financers, en especial recursos per a la transferència de tecnologia, que els països en desenvolupament, que formen part del Conveni, necessitin per satisfer la totalitat de les despeses addicionals convingudes resultants de l'aplicació de les mesures establertes en l'apartat 1 d'aquest article i que s'hagin acordat entre un país en desenvolupament, part al Conveni, i l'entitat o entitats internacionals a les quals es refereix l'article 11, d'acord amb l'article esmentat. En dur a terme aquests compromisos, s'ha de tenir en compte la necessitat que les aportacions de fons siguin adequades i previsibles i també la importància que la càrrega es distribueixi adequadament entre els països desenvolupats que formen part del Conveni.

4. Els països desenvolupats que formen part del Conveni i la resta de les parts desenvolupades que figuren a l'annex II, també ajuden els països en desenvolupament que formen part del Conveni, i que són particularment vulnerables als efectes negatius del canvi climàtic, a fer front als costos que impliquin l'adaptació a aquests efectes negatius.

5. Els països desenvolupats que formen part del Conveni i la resta de les parts desenvolupades que figuren a l'annex II prenen totes les mesures possibles per promoure, facilitar i finançar, segons convingui, la transferència i l'accés de tecnologies i coneixements pràctics respectuosos amb el medi ambient a altres parts, especialment als països en desenvolupament que formen part

del Conveni, a fi que puguin aplicar-ne les disposicions. En aquest procés, els països desenvolupats que formen part del Conveni donen suport al desenvolupament i la millora de les capacitats i les tecnologies pròpies dels països en desenvolupament que formen part del Conveni. Les altres parts i les organitzacions que estiguin en condicions de fer-ho també poden contribuir a facilitar la transferència d'aquestes tecnologies.

6. La Conferència de les parts atorga cert grau de flexibilitat en el compliment dels compromisos contrets en virtut de l'apartat 2a de les parts incloses en l'annex I que estan en procés de transició cap a una economia de mercat, a fi d'augmentar la capacitat d'aquestes parts de fer front al canvi climàtic, en especial en relació amb el nivell històric pres com a referència d'emissions antropogèniques de gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal.

7. La mesura en què els països en desenvolupament que formen part del Conveni compleixin de manera efectiva amb els seus compromisos depèn de la manera en què els països desenvolupats, que formen part del Conveni, duen a terme efectivament els seus compromisos relatius als recursos financers i a la transferència de tecnologia; es té en compte primordialment el fet que el desenvolupament econòmic i social i l'eradicació de la pobresa són les prioritats primeres i essencials dels països en desenvolupament que formen part del Conveni.

8. Amb la finalitat de complir els compromisos als quals es refereix aquest article, les parts estudien les mesures que calgui prendre en virtut del Conveni, en especial pel que fa al finançament, a la seguretat i a la transferència de tecnologia, per atendre les necessitats i les preocupacions específiques dels països en desenvolupament que formen part del Conveni, derivades dels efectes negatius del canvi climàtic i de l'impacte de l'aplicació de mesures de resposta. S'ha de posar especial atenció en les necessitats dels països següents:

- a) els petits països insulars;
- b) els països amb zones costaneres baixes;

c) els països amb zones àrides o semiàrides, zones forestals i zones exposades a la deforestació;

d) els països amb zones propenses als desastres naturals;

e) els països amb zones exposades a la sequera i a la desertificació;

f) els països amb zones d'alta contaminació atmosfèrica urbana;

g) els països amb ecosistemes fràgils, en particular els ecosistemes muntanyosos;

h) els països, les economies dels quals depenen en gran mesura dels ingressos generats per la producció, la transformació i l'exportació de combustibles fòssils i productes associats d'alta intensitat energètica, o del consum d'aquests combustibles i productes;

i) els països sense litoral i els països de trànsit.

A més, la Conferència de les parts pot prendre les mesures que convinguin en relació amb aquest apartat.

9. Les parts prenen plenament en consideració les necessitats específiques i les situacions especials dels països menys avançats en adoptar mesures respecte al finançament i la transferència de tecnologia.

10. En dur a terme els compromisos que dimanen del Conveni, les parts tenen en compte, d'acord amb l'article 10, la situació de les parts, en especial dels països en desenvolupament, les economies de les quals siguin vulnerables als efectes negatius de les mesures de resposta al canvi climàtic. Això s'aplica en especial a les economies de les parts que depenen en gran mesura dels ingressos generats per la producció, la transformació i l'exportació de combustibles fòssils i de productes associats d'alta intensitat energètica, o del consum d'aquests combustibles o productes, o bé de l'ús de combustibles fòssils la substitució dels quals ocasioni dificultats serioses.

Article 5

Investigació i observació sistemàtica

En dur a terme els compromisos als quals fa referència la lletra g) de l'apartat 1 de l'article 4, les parts:

a) Donen suport i desenvolupen encara més, si escau, les organitzacions o els programes i les xarxes internacionals i intergovernamentals que tinguin per objecte definir, realitzar, avaluar i finançar treballs d'investigació, de recopilació de dades i d'observació sistemàtica, tenint en compte la necessitat de minimitzar la duplicació d'esforços.

b) Donen suport als esforços internacionals i intergovernamentals per reforçar l'observació sistemàtica i les capacitats i els mitjans nacionals d'investigació científica i tècnica, particularment en els països en desenvolupament, i per promoure l'accés a les dades obtingudes de zones situades fora de la jurisdicció nacional, i també l'intercanvi i l'anàlisi d'aquestes dades.

c) Tenen en compte les necessitats i les preocupacions particulars dels països en desenvolupament i cooperen amb la finalitat de millorar els mitjans i capacitats endògens de participació en els esforços als quals fan referència les lletres a) i b).

Article 6

Educació, formació i sensibilització del públic

En dur a terme els compromisos als quals es refereix la lletra i) de l'apartat 1 de l'article 4, les parts:

a) Promouen i faciliten, a escala nacional i, si escau, a escala subregional i regional, d'acord amb les lleis i els reglaments i segons les seves capacitats respectives:

i. L'elaboració i l'aplicació de programes d'educació i de sensibilització del públic sobre el canvi climàtic i els seus efectes.

ii. L'accés del públic a la informació sobre el canvi climàtic i els seus efectes.

iii. La participació del públic en l'estudi del canvi climàtic i dels seus efectes i en l'elaboració de les respostes adequades.

iv. La formació de personal científic, tècnic i de gestió.

b) Cooperen i promouen, a escala internacional, si escau, mitjançant organismes ja existents:

i. La preparació i l'intercanvi de material educatiu i de material destinat a sensibilitzar el públic sobre el canvi climàtic i els seus efectes.

ii. La preparació i la realització de programes d'educació i de formació, inclòs mitjançant el reforçament dels organismes nacionals i l'intercanvi o l'adscripció temporal de personal encarregat de formar experts en aquesta àmbit, en particular per als països en desenvolupament.

Article 7

Conferència de les parts

1. Es crea una Conferència de les parts.

2. La Conferència de les parts, en qualitat d'òrgan suprem d'aquest Conveni, examina regularment l'aplicació del Conveni i de qualsevol instrument jurídic connex que adopti la Conferència de les parts i, d'acord amb el seu mandat, pren les decisions necessàries per afavorir-ne l'aplicació. A aquest efecte la Conferència de les parts:

a) Examina periòdicament les obligacions de les parts i les disposicions institucionals establertes en virtut d'aquest Conveni, i tenint en compte l'objectiu d'aquest, i l'experiència adquirida arran de la seva aplicació i de l'evolució dels coneixements científics i tècnics.

b) Promou i facilita l'intercanvi d'informació sobre les mesures adoptades per les parts per fer front al canvi climàtic i els seus efectes, tenint en compte les circumstàncies, les responsabilitats i les capacitats diverses de les parts i els seus respectius compromisos de conformitat amb el Conveni.

c) Facilita, a petició de dues o més parts, la coordinació de les mesures adoptades per elles per fer front al canvi climàtic i als seus efectes, tenint en compte les circumstàncies, les responsabilitats i les capacitats diferents de les parts i els seus respectius compromisos de conformitat amb el Conveni.

d) Promou i dirigeix, d'acord amb l'objectiu i les disposicions del Conveni, l'elaboració i el perfeccionament periòdic de metodologies comparables que acorda la Conferència de les

parts, entre d'altres, amb l'objectiu de preparar inventaris de les emissions de gasos d'efecte hivernacle per part de les fonts i de l'absorció per part dels embornals i d'avaluar l'eficàcia de les mesures adoptades per limitar les emissions i fomentar l'absorció d'aquests gasos.

e) Avalua, d'acord amb tota la informació que se li proporciona d'acord amb les disposicions del Conveni, l'aplicació del Conveni per part de les parts, els efectes globals de les mesures adoptades en virtut del Conveni, en particular els efectes ambientals, econòmics i socials i també els efectes acumulatius, i la mesura en què s'avança vers la consecució de l'objectiu del Conveni.

f) Examina i aprova informes periòdics sobre l'aplicació del Conveni i en disposa la publicació.

g) Fa recomanacions sobre qualsevol qüestió necessària per a l'aplicació del Conveni.

h) Procura mobilitzar recursos financers d'acord amb els apartats 3, 4 i 5 de l'article 4, i amb l'article 11.

i) Crea els òrgans subsidiaris que considera necessaris per a l'aplicació del Conveni.

j) Examina els informes presentats per aquests òrgans i els proporciona directrius.

k) Acorda i adopta, per consens, el seu reglament intern i les seves normes de gestió financera, i els dels òrgans subsidiaris.

l) Sol·licita i utilitza, si escau, els serveis i la cooperació dels organismes internacionals i de les organitzacions intergovernamentals i no-governamentals competents, i la informació que li proporcionin.

m) Du a terme la resta de funcions necessàries per assolir l'objectiu d'aquest Conveni, i també la resta de funcions que se li encomanen en el Conveni.

3. La Conferència de les parts, en la primera sessió, adopta el seu propi reglament i els dels seus òrgans subsidiaris establerts en aplicació del Conveni. Aquests reglaments inclouen el procediment per a la presa de decisions sobre assumptes per als quals no s'apliquin els

procediments de presa de decisions establerts en el Conveni. Aquest procediment pot especificar la majoria necessària per a l'adopció de determinades decisions.

4. La primera sessió de la Conferència de les parts serà convocada per la secretaria provisional esmentada a l'article 21, i tindrà lloc no més tard d'un any a partir de l'entrada en vigor del Conveni. Posteriorment, les sessions ordinàries de la Conferència de les parts tindran lloc anualment, excepte en el cas que la Conferència ho decideixi altrament.

5. Les sessions extraordinàries de la Conferència de les parts tindran lloc cada vegada que la Conferència ho consideri necessari, o bé quan una de les parts ho sol·liciti per escrit, a condició que aquesta sol·licitud obtingui el suport de com a mínim un terç de les parts, dins dels sis mesos següents a la notificació de la sol·licitud per part de la secretaria a les parts.

6. L'Organització de les Nacions Unides, les agències especialitzades de les Nacions Unides i l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica, i també qualsevol estat membre o observador d'aquestes agències que no sigui part del Conveni, pot estar representat en les sessions de la Conferència de les parts com a observador. Qualsevol altre òrgan o organisme, sigui nacional o internacional, governamental o no-governamental, competent en l'àmbit establert pel Conveni i que ha informat la secretaria del seu desig d'estar representat en una sessió de la Conferència de les parts en qualitat d'observador, hi podrà ser admès, excepte en el cas que un terç de les parts presents s'hi oposi. L'admissió i la participació dels observadors es regeix pel reglament intern adoptat per la Conferència de les parts.

Article 8

Secretaria

1. Es crea una secretaria.

2. Les funcions de la secretaria són les següents:

a) Organitzar les sessions de la Conferència de les parts i dels òrgans subsidiaris establerts en virtut del Conveni, i prestar-los els serveis necessaris.

b) Reunir i difondre els informes que se li presentin.

c) Prestar assistència a les parts, en particular als països en desenvolupament que formen part del Conveni, a instància seva, en la reunió i difusió de la informació necessària d'acord amb les disposicions del Conveni.

d) Preparar informes sobre les seves activitats i presentar-los a la Conferència de les parts.

e) Garantir la coordinació necessària amb les secretaries de la resta d'òrgans internacionals competents.

f) Adoptar les disposicions administratives i contractuals necessàries per al compliment eficaç de les seves funcions, sota la supervisió de la Conferència de les parts.

g) Desenvolupar la resta de funcions de secretaria especificades en el Conveni o en qualsevol dels seus protocols, i qualsevol altra funció que determini la Conferència de les parts.

3. La Conferència de les parts, en la primera sessió, designa una secretaria permanent i adopta les mesures necessàries per al seu funcionament.

Article 9

Òrgan subsidiari d'assessorament científic i tecnològic

1. Es crea un òrgan subsidiari d'assessorament científic i tecnològic encarregat de proporcionar, quan sigui necessari a la Conferència de les parts i, si escau, a la resta dels seus òrgans subsidiaris, informació i dictàmens sobre els aspectes científics i tecnològics relacionats amb aquest Conveni.

Aquest òrgan, obert a la participació de totes les parts, és multidisciplinari. Està integrat per representants dels governs amb competència demostrada en el seu àmbit d'especialització. Informa regularment la Conferència de les parts sobre tots els aspectes de la seva tasca.

2. Sota la direcció de la Conferència de les parts i basant-se en la tasca dels òrgans internacionals competents, aquest òrgan té les funcions següents:

a) Fer el balanç sobre els coneixements científics relacionats amb el canvi climàtic i els seus efectes.

b) Fer el balanç, en l'àmbit científic, sobre els efectes de les mesures

adoptades per a l'aplicació del Conveni.

c) Identificar les tecnologies i el saber fer capdavanters, innovadors i eficients i indicar els mitjans per promoure el desenvolupament i per garantir-ne la transferència.

d) Emetre dictàmens sobre programes científics, sobre la cooperació internacional i la investigació i el desenvolupament en matèria de canvi climàtic i sobre els mitjans per donar suport al desenvolupament de les capacitats endògenes dels països en desenvolupament.

e) Respondre a les preguntes de caràcter científic, tècnic i metodològic que la Conferència de les parts i els seus òrgans subsidiaris li plantegin.

3. La Conferència de les parts pot precisar ulteriorment les funcions i el mandat d'aquest òrgan.

Article 10

Òrgan subsidiari d'execució

1. Es crea un òrgan subsidiari d'execució encarregat d'ajudar la Conferència de les parts en l'aplicació i el seguiment del Conveni. Aquest òrgan està obert a la participació de totes les parts i està integrat per representants governamentals que siguin experts en l'àmbit del canvi climàtic. Informa regularment la Conferència de les parts sobre tots els aspectes de la seva tasca.

2. Sota la direcció de la Conferència de les parts, aquest òrgan té les funcions següents:

a) Examinar la informació tramesa d'acord amb l'apartat 1 de l'article 12, a fi d'avaluar en el seu conjunt l'efecte agregat de les mesures adoptades per les parts tenint en compte les avaluacions científiques més recents relatives al canvi climàtic.

b) Examinar la informació tramesa d'acord amb l'apartat 2 de l'article 12, a fi d'ajudar la Conferència de les parts en la realització dels exàmens estipulats en la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 4.

c) Ajudar la Conferència de les parts, si escau, en la preparació i l'execució de les seves decisions.

Article 11

Mecanisme de finançament

1. Es defineix un mecanisme per proporcionar recursos financers en forma de donacions o en condicions avantatjoses, en especial per a la transferència de tecnologia. Aquest mecanisme funciona sota la direcció de la Conferència de les parts, davant la qual és responsable i defineix les seves polítiques, les prioritats del seu programa i els criteris d'aprovació en relació amb aquest Conveni. El seu funcionament s'encomana a una o més entitats internacionals ja existents.

2. El mecanisme financer té una representació equitativa i equilibrada de totes les parts en el marc d'un sistema de gestió transparent.

3. La Conferència de les parts i l'entitat o les entitats a les quals s'encomani el funcionament del mecanisme financer convenen les disposicions necessàries destinades a posar en pràctica els apartats precedents, entre les quals s'inclouran:

a) Les modalitats per assegurar que els projectes finançats en l'àmbit del canvi climàtic estiguin d'acord amb les polítiques, les prioritats del programa i els criteris d'aprovació establerts per la Conferència de les parts.

b) Les modalitats segons les quals una determinada decisió de finançament pot ser reconsiderada, segons aquestes polítiques, les prioritats del programa i els criteris d'aprovació.

c) La presentació regular per part de l'entitat o de les entitats d'informes a la Conferència de les parts sobre les seves operacions de finançament, de conformitat amb el principi de responsabilitat enunciat a l'apartat 1.

d) La determinació de manera previsible i identificable de l'import total del finançament necessari i disponible per aplicar aquest Conveni i les condicions d'acord amb les quals es revisa periòdicament aquest import.

4. La Conferència de les parts farà, en la primera sessió, el necessari per aplicar les disposicions precedents, i examinarà i prendrà en consideració les disposicions transitòries a les quals es fa referència a l'apartat 3 de l'article 21, i decidirà si s'han de mantenir aquestes disposicions.

Dins dels quatre anys següents, la Conferència de les parts examinarà el funcionament del mecanisme financer i adoptarà les mesures apropiades.

5. Els països desenvolupats i els països en desenvolupament que formen part del Conveni podran igualment proporcionar recursos i obtenir-ne de financers, respectivament, relacionats amb l'aplicació d'aquest Conveni per la via bilateral, regional i per altres vies multilaterals.

Article 12

Transmissió de la informació relacionada amb l'aplicació

1. D'acord amb l'apartat 1 de l'article 4, cadascuna de les parts trameta a la Conferència de les parts, per mitjà de la secretaria, els elements d'informació següents:

a) Un inventari nacional, en la mesura que es pugui, de les emissions antropogèniques per part de les fonts i de l'absorció per part dels embornals de tots els gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal, utilitzant metodologies comparables que promou i aprova la Conferència de les parts.

b) Una descripció general de les mesures que ha adoptat o preveu adoptar en aplicació del Conveni.

c) Qualsevol altra informació que la part consideri pertinent per a la consecució de l'objectiu del Conveni i apta per ser inclosa en la seva comunicació. Si escau, s'inclouran les dades pertinents per determinar la tendència de les emissions mundials.

2. Cadascun dels països desenvolupats que formen part del Conveni, i cadascuna de la resta de parts incloses en l'annex I inclouen en la seva comunicació els elements d'informació següents:

a) La descripció detallada de les polítiques i les mesures que hagin adoptat per posar en pràctica el seu compromís d'acord amb les a) i b) de l'apartat 2 de l'article 4.

b) L'estimació precisa dels efectes que tindran les polítiques i les mesures a les quals es fa referència en la lletra a) anterior sobre les emissions antropogèniques per part de les seves fonts i sobre l'absorció per part dels

embornals de gasos d'efecte hivernacle durant el període al qual es fa referència en la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 4.

3. A més, cadascun dels països en desenvolupament que formen part del Conveni i cadascuna de la resta de les parts desenvolupades incloses en l'annex II detallen les mesures adoptades d'acord amb els apartats 3, 4 i 5 de l'article 4.

4. Els països en desenvolupament que formen part del Conveni poden proposar voluntàriament projectes que necessiten finançament, pels quals han de precisar les tecnologies, els materials, l'equip, les tècniques o les pràctiques que es necessitarien per executar aquests projectes i han d'incloure, si és possible, una estimació de tots els costos addicionals d'aquests projectes, dels avenços en la reducció de les emissions i de l'absorció de gasos d'efecte hivernacle, i una estimació dels beneficis esperats.

5. Cadascun dels països desenvolupats que formen part del Conveni i cadascuna de la resta de les parts incloses en l'annex I presentaran una comunicació inicial dins dels sis mesos següents a l'entrada en vigor del Conveni per a la part en qüestió. Cadascuna de la resta de les parts que no figuri en aquesta llista presentarà una comunicació inicial dins d'un termini de tres anys comptats des de l'entrada en vigor del Conveni per aquesta part, o des del moment en què disposi de recursos financers d'acord amb l'apartat 3 de l'article 4. Les parts que pertanyen al grup dels països menys avançats poden decidir la data de presentació de la comunicació inicial. La Conferència de les parts determinarà la freqüència de les comunicacions posteriors de totes les parts, tenint en compte els terminis fixats en aquest apartat.

6. La informació presentada per les parts d'acord amb aquest article serà tramesa per la secretaria, com més aviat millor, a la Conferència de les parts i als òrgans subsidiaris corresponents. En cas de necessitat, la Conferència de les parts pot examinar novament els procediments de comunicació de la informació.

7. A partir de la primera sessió, la Conferència de les parts adopta disposicions per proporcionar l'assistència tècnica i financera als països en desenvolupament

que formen part del Conveni, a petició seva, a l'efecte de recopilar i transmetre informació d'acord amb aquest article i de determinar les necessitats tècniques i financeres necessàries per a l'execució dels projectes proposats i les mesures de resposta adoptades en virtut de l'article 4. Aquesta assistència podrà ser proporcionada per altres parts, per organitzacions internacionals competents i per la secretaria, segons convingui.

8. Si respecta les directrius que adopti la Conferència de les parts i li ho notifica prèviament, qualsevol grup de parts pot complir les obligacions previstes en aquest article, presentant una comunicació conjunta que inclogui informació relativa a la manera en què cada part compleix les obligacions individuals derivades del Conveni.

9. La informació rebuda per la secretaria i que estigui catalogada com a informació confidencial per la part que la presenti, d'acord amb criteris que estableix la Conferència de les parts, serà recollida per la secretaria de manera que es protegeixi el seu caràcter confidencial abans de posar-la a disposició d'algun dels òrgans que l'hagin de rebre i examinar.

10. D'acord amb l'apartat 9, i sense perjudici de la possibilitat per qualsevol de les parts de fer pública la seva comunicació en qualsevol moment, la secretaria farà públiques les comunicacions de les parts d'acord amb aquest article en el moment en què siguin presentades a la Conferència de les parts.

Article 13

Resolució de qüestions relacionades amb l'aplicació del Conveni

En la primera sessió, la Conferència de les parts considerarà l'establiment d'un mecanisme consultiu multilateral al qual puguin recórrer les parts, si així ho sol·liciten, per a la resolució de qüestions relacionades amb l'aplicació d'aquest Conveni.

Article 14

Arranjament de controvèrsies

1. En cas de controvèrsia entre dues o més parts sobre la interpretació o l'aplicació del Conveni, les parts interessades han d'intentar resoldre-la mitjançant la

negociació o qualsevol altre mitjà pacífic que elegeixin.

2. En ratificar, acceptar o aprovar el Conveni o en adherir-s'hi, o posteriorment, qualsevol part que no sigui una organització regional d'integració econòmica, pot declarar en un instrument escrit presentat al dipositari que, respecte a qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació del Conveni, reconeix com a obligatoris de ple dret i sense acord especial davant de qualsevol part que accepti la mateixa obligació:

- a) la submissió de la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia;
- b) l'arbitratge d'acord amb els procediments que la Conferència de les parts establirà, mentre sigui possible, en un annex sobre l'arbitratge.

Una part que sigui una organització regional d'integració econòmica podrà fer, pel que fa a l'arbitratge, una declaració en el mateix sentit, d'acord amb els procediments esmentats en la lletra b).

3. Qualsevol declaració formulada en virtut de l'apartat 2 d'aquest article continuarà en vigor fins que expiri, d'acord amb el que s'hi prevegi, o a tres mesos del lliurament de la notificació per escrit de la seva revocació al dipositari.

4. Qualsevol declaració nova, qualsevol notificació de revocació, o l'expiració d'una declaració no afectarà de cap manera els procediments en curs davant la Cort Internacional de Justícia o davant el tribunal d'arbitratge, excepte en el cas que les parts ho decideixin altrament en la controvèrsia.

D'acord amb l'aplicació de l'apartat 2, si passats dotze mesos des de la notificació d'una part a una altra part de l'existència d'una controvèrsia entre elles, les parts interessades no l'han pogut resoldre pels mitjans esmentats a l'apartat 1, la controvèrsia se sotmet a la conciliació a petició de qualsevol de les parts implicades.

6. A petició d'una de les parts en la controvèrsia, es crea una Comissió de Conciliació, que està composta per un nombre igual de membres nomenats per cada part interessada i un president elegit conjuntament pels membres nomenats per cada part. La Comissió presenta

una recomanació que les parts han de considerar de bona fe.

7. Tan aviat com sigui factible, la Conferència de les parts establirà procediments addicionals de conciliació en un annex sobre la conciliació.

8. Les disposicions d'aquest article s'apliquen a qualsevol instrument jurídic connex que adopti la Conferència de les parts, excepte en el cas que l'instrument ho disposi altrament.

Article 15

Esmenes del Conveni

1. Qualsevol part pot proposar esmenes del Conveni.

2. Les esmenes del Conveni són adoptades en sessió ordinària de la Conferència de les parts. La secretaria comunica a les parts el text del projecte d'esmena com a mínim sis mesos abans de la reunió en la qual es proposi l'adopció. La secretaria comunica també els projectes d'esmena als signataris del Conveni i, a títol informatiu, al dipositari.

3. Les parts posaran el màxim d'interès en arribar a un acord per consens sobre qualsevol projecte d'esmena del Conveni. Si s'esgoten totes les possibilitats d'obtenir un consens sense arribar a un acord, l'esmena serà adoptada, com a últim recurs, per majoria dels tres quarts de les parts presents i votants en la reunió. La secretaria comunica l'esmena adoptada al dipositari, el qual la fa arribar a totes les parts perquè l'acceptin.

4. Els instruments d'acceptació de les esmenes es lliuren al dipositari. Les esmenes adoptades d'acord amb l'apartat 3 d'aquest article entraran en vigor, per a les parts que les hagin acceptades, el norantè dia a partir de la data en què el dipositari hagi rebut els instruments d'acceptació de com a mínim els tres quarts de les parts del Conveni.

5. Les esmenes entraran en vigor per a la resta de les parts el norantè dia a partir de la data en què hagin lliurat al dipositari l'instrument d'acceptació de les esmenes.

6. En virtut d'aquest article les parts presents i votants designa les parts presents que emetin un vot afirmatiu o negatiu.

Article 16

Adopció i esmena dels annexos del Conveni

1. Els annexos del Conveni formen part íntegra del Conveni i, excepte en el cas que s'hi disposi expressament alguna altra cosa, qualsevol referència al Conveni constituirà alhora una referència a qualsevol dels seus annexos. Sense perjudici del que disposa la lletra b) de l'apartat 2 i l'apartat 7 de l'article 14, els annexos només poden incloure llistes, formularis i qualsevol altre document descriptiu que tracti sobre assumptes científics, tècnics, de procediment o administratius.

2. Els annexos del Conveni es proposen i s'adopten d'acord amb el procediment establert en els apartats 2, 3 i 4 de l'article 15.

3. Qualsevol annex adoptat d'acord amb el que es disposa a l'apartat anterior entrarà en vigor per a totes les parts del Conveni sis mesos després de la data en què el dipositari hagi comunicat a les parts la seva adopció, amb excepció de les parts que hagin notificat per escrit al dipositari, dins d'aquest període, que no accepten l'annex. L'annex entrarà en vigor per a les parts que hagin retirat la notificació de no-acceptació el norantè dia a partir de la data en què el dipositari hagi rebut la retirada de la notificació.

4. La proposta, l'aprovació i l'entrada en vigor d'esmenes dels annexos del Conveni es regiran pel mateix procediment aplicable a la proposta, l'aprovació i l'entrada en vigor dels annexos del Conveni, d'acord amb els apartats 2 i 3 d'aquest article.

5. Si l'adopció d'un annex o una esmena d'un annex requereix corregir el Conveni, l'annex o l'esmena d'un annex no entraran en vigor fins que l'esmena del Conveni entri en vigor.

Article 17

Protocols

1. La Conferència de les parts pot, en qualsevol sessió ordinària, adoptar protocols del Conveni.

2. La secretaria comunicarà a les parts el text de qualsevol projecte de protocol com a mínim sis mesos abans de la sessió.

3. El protocol estableix les condicions perquè entri en vigor.

4. Només les parts del Conveni poden ser parts d'un protocol.

5. Només les parts d'un protocol poden adoptar decisions d'acord amb aquest protocol.

Article 18

Dret de vot

1. Sense perjudici del que estableix l'apartat 2 d'aquest article, cada part del Conveni disposa d'un vot.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica, en l'àmbit de la seva competència, exerceixen el dret de vot amb un nombre de vots igual al nombre dels estats membres que siguin parts del Conveni. Aquestes organitzacions no exerciran el dret de vot si qualsevol dels estats membres exerceix el seu vot, i viceversa.

Article 19

Dipositari

El Secretari general de l'Organització de les Nacions Unides és el dipositari del Conveni i dels protocols aprovats d'acord amb l'article 17.

Article 20

Signatura

Aquest Conveni està obert a la signatura dels estats membres de l'Organització de les Nacions Unides i de les agències especialitzades o als estats parts de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia i de les organitzacions regionals d'integració econòmica a Rio de Janeiro, durant la Conferència de les Nacions Unides per al Medi Ambient i el desenvolupament, i posteriorment a la seu de l'Organització de les Nacions Unides a Nova York, del 20 de juny de 1992 al 19 de juny de 1993.

Article 21

Disposicions transitòries

1. Les funcions de secretaria a les quals es refereix l'article 8 es duran a terme a títol provisional fins que la Conferència de les parts acabi la primera sessió per la secretaria establerta per l'Assemblea General de les Nacions Unides en la Resolució 45/212, del 21 de desembre de 1990.

2. El cap de la secretaria provisional a la qual fa referència l'apartat 1 coopera estretament amb el Grup intergovernamental d'experts per l'estudi del canvi climàtic a fi d'assegurar que el Grup pugui satisfer la necessitat de dictàmens científics i tècnics objectius. Es podran consultar també altres organismes científics competents.

3. El Fons per al Medi Ambient Mundial, del Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament, el Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient i el Banc Internacional per a la Reconstrucció i el Desenvolupament, és l'entitat internacional encarregada a títol provisional del funcionament del mecanisme financer al qual fa referència l'article 11. A aquest efecte, s'hauria de reestructurar adequadament aquest Fons i atorgar un caràcter universal a la seva composició per permetre-li complir amb els requisits de l'article 11.

Article 22

Ratificació, acceptació, aprovació o adhesió

1. El Conveni està subjecte a la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió dels estats i de les organitzacions regionals d'integració econòmica. L'adhesió queda oberta a partir del dia següent al dia en el qual el Conveni quedi tancat per a la signatura. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositaran prop del dipositari.

2. Qualsevol organització regional d'integració econòmica que esdevé part del Conveni, sense que cap dels seus estats membres ho sigui, queda subjecta a totes les obligacions que li pertoquin en virtut del Conveni. En el cas que un o més estats membres d'una organització d'aquest tipus sigui part del Conveni, l'organització i els seus estats membres han de determinar-ne la responsabilitat respectiva en el compliment de les obligacions que els pertoquin en virtut del Conveni. En aquests casos, l'organització i els estats membres no poden exercir simultàniament drets conferits pel Conveni.

3. Les organitzacions regionals d'integració econòmica indiquen en els seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió l'abast de la seva competència respecte a qüestions

regides pel Conveni. Aquestes organitzacions comuniquen també qualsevol modificació substancial en l'abast de la seva competència al dipositari, el qual, al seu torn, la comunicarà a les parts.

Article 23

Entrada en vigor

1. El Conveni entra en vigor el norantè dia a partir de la data en què s'hagi dipositat el cinquantè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Per cada estat o organització regional d'integració econòmica que ratifiqui, accepti o aprovi el Conveni, o s'hi adhereixi un cop dipositat el cinquantè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, el Conveni entra en vigor el norantè dia a partir de la data en què l'estat o l'organització hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

3. En compliment dels apartats 1 i 2 d'aquest article, l'instrument dipositat per una organització regional d'integració econòmica no compta, a part dels que hagin dipositat els estats membres de l'organització.

Article 24

Reserves

No es poden formular reserves a aquest Conveni.

Article 25

Denúncia

1. Qualsevol part pot denunciar el Conveni, amb la notificació prèvia per escrit al dipositari, en qualsevol moment un cop hagin transcorregut tres anys a partir de la data en què el Conveni hagi entrat en vigor per a la part en qüestió.

2. La denúncia serà efectiva un any després de la data en què el dipositari hagi rebut la notificació corresponent o, posteriorment, en la data que s'indiqui en la notificació.

3. Es considerarà que la part que denuncia el Conveni denuncia també els protocols dels quals és part.

Article 26

Textos autèntics

L'original d'aquest Conveni, els textos en anglès, àrab, castellà, francès, rus i xinès del qual són igualment autèntics,

es diposita en poder del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

En testimoni de la qual cosa els sota-signats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

Fet a Nova York el nou de maig de mil nou-cents noranta dos.

Annex I Alemanya

Austràlia
Àustria
Bèlgica
Bielorússia a
Bulgària a
Canadà
Comunitat Econòmica Europea
Croàcia a
Dinamarca
Eslovàquia a
Eslovènia a
Espanya
Estats Units d'Amèrica
Estònia a
Federació de Rússia a
Finlàndia
França
Grècia
Hongria a
Irlanda
Islàndia
Itàlia
Japó
Letònia a
Liechtenstein
Lituània a
Luxemburg
Malta
Mònaco
Noruega
Nova Zelanda
Països Baixos
Polònia a
Portugal
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord
República Txeca a
Romania a
Suècia
Suïssa
Turquia
Ucraïna a

a Països en transició cap a una economia de mercat

Annex II Alemanya

Austràlia
Àustria
Bèlgica
Canadà
Comunitat Econòmica Europea
Dinamarca
Espanya
Estats Units d'Amèrica
Finlàndia
França
Grècia
Irlanda
Islàndia
Itàlia
Japó
Luxemburg
Noruega
Nova Zelanda
Països Baixos
Portugal
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord
Suècia
Suïssa

Situació el 24 de setembre del 2010 del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic

Nova York, 9 de maig de 1992

Entrada en vigor: 21 de març de 1994
(d'acord amb l'apartat 1 de l'article 23)

Estat: 165 signataris, 194 parts

Participant	Signatura	Ratificació, acceptació (A), adhesió (a), aprovació (AA), successió (d)
Afganistan	12 de juny de 1992	19 de setembre del 2002
Albània		3 d'octubre de 1994 a
Alemanya	12 de juny de 1992	9 de desembre de 1993
Algèria	13 de juny de 1992	9 de juny de 1993
Angola	14 de juny de 1992	17 de maig del 2000
Antigua i Barbuda	4 de juny de 1992	2 de febrer de 1993
Aràbia Saudita		28 de desembre de 1994 a
Argentina	12 de juny de 1992	11 de març de 1994
Armènia	13 de juny de 1992	14 de maig de 1993 A
Austràlia	4 de juny de 1992	30 de desembre de 1992
Àustria	8 de juny de 1992	28 de febrer de 1994
Azerbaitjan	12 de juny de 1992	16 de maig de 1995
Bahames	12 de juny de 1992	29 de març de 1994
Bahrain	8 de juny de 1992	28 de desembre de 1994
Bangladesh	9 de juny de 1992	15 d'abril de 1994
Barbados	12 de juny de 1992	23 de març de 1994
Bèlgica	4 de juny de 1992	16 de gener de 1996
Belize	13 de juny de 1992	31 d'octubre de 1994
Benín	13 de juny de 1992	30 de juny de 1994
Bhutan	11 de juny de 1992	25 d'agost de 1995
Bielorússia	11 de juny de 1992	11 de maig del 2000 AA
Bolívia	10 de juny de 1992	3 d'octubre de 1994
Bòsnia i Hercegovina		7 de setembre del 2000 a
Botswana	12 de juny de 1992	27 de gener de 1994
Brasil	4 de juny de 1992	28 de febrer de 1994
Brunei Darussalam		7 d'agost del 2007a
Bulgària	5 de juny de 1992	12 de maig de 1995
Burkina Faso	12 de juny de 1992	2 de setembre de 1993
Burundi	11 de juny de 1992	6 de gener de 1997
Cambodja		18 de desembre de 1995 a
Camerun	14 de juny de 1992	19 d'octubre de 1994
Canadà	12 de juny de 1992	4 de desembre de 1992
Cap Verd	12 de juny de 1992	29 de març de 1995
Colòmbia	13 de juny de 1992	22 de març de 1995
Comores	11 de juny de 1992	31 d'octubre de 1994
Congo	12 de juny de 1992	14 d'octubre de 1996
Costa d'Ivori	10 de juny de 1992	29 de novembre de 1994
Costa Rica	13 de juny de 1992	26 d'agost de 1994
Croàcia	11 de juny de 1992	8 d'abril de 1996 A
Cuba	13 de juny de 1992	5 de gener de 1994

Dinamarca	9 de juny de 1992	21 de desembre de 1993
Djibouti	12 de juny de 1992	27 d'agost de 1995
Dominica		21 de juny de 1993 a
Egipte	9 de juny de 1992	5 de desembre de 1994
El Salvador	13 de juny de 1992	4 de desembre de 1995
Equador	9 de juny de 1992	23 de febrer de 1993
Eritrea		24 d'abril de 1995 a
Eslovàquia	19 de maig de 1993	25 d'agost de 1994 AA
Eslovènia	13 de juny de 1992	1 de desembre de 1995
Espanya	13 de juny de 1992	21 de desembre de 1993
Estats Units d'Amèrica	12 de juny de 1992	15 d'octubre de 1992
Estònia	12 de juny de 1992	27 de juliol de 1994
Etiòpia	10 de juny de 1992	5 d'abril de 1994
Fiji	9 d'octubre de 1992	25 de febrer de 1993
Filipines	12 de juny de 1992	2 d'agost de 1994
Finlàndia	4 de juny de 1992	3 de maig de 1994 A
França	13 de juny de 1992	25 de març de 1994
Gabon	12 de juny de 1992	21 de gener de 1998
Gàmbia	12 de juny de 1992	10 de juny de 1994
Geòrgia		29 de juliol de 1994 a
Ghana	12 de juny de 1992	6 de setembre de 1995
Grècia	12 de juny de 1992	4 d'agost de 1994
Grenada	3 de des. de 1992	11 d'agost de 1994
Guatemala	13 de juny de 1992	15 de desembre de 1995
Guinea	12 de juny de 1992	7 de maig de 1993
Guinea Bissau	12 de juny de 1992	27 d'octubre de 1995
Guinea Equatorial		16 d'agost del 2000 a
Guyana	13 de juny de 1992	29 d'agost de 1994
Haití	13 de juny de 1992	25 de setembre de 1996
Hondures	13 de juny de 1992	19 d'octubre de 1995
Hongria	13 de juny de 1992	24 de febrer de 1994
Iemen	12 de juny de 1992	21 de febrer de 1996
Illes Cook	12 de juny de 1992	20 d'abril de 1993
Illes Marshall	12 de juny de 1992	8 d'octubre de 1992
Illes Salomó	13 de juny de 1992	28 de desembre de 1994
Índia	10 de juny de 1992	1 de novembre de 1993
Indonèsia	5 de juny de 1992	23 d'agost de 1994
Iran (República Islàmica d')	14 de juny de 1992	18 de juliol de 1996
Iraq		28 de juliol del 2009 a
Irlanda	13 de juny de 1992	20 d'abril de 1994
Islàndia	4 de juny de 1992	16 de juny de 1993
Israel	4 de juny de 1992	4 de juny de 1996
Itàlia	5 de juny de 1992	15 d'abril de 1994
Jamaica	12 de juny de 1992	6 de gener de 1995
Japó	13 de juny de 1992	28 de maig de 1993 A
Jordània	11 de juny de 1992	12 de novembre de 1993
Kazakhstan	8 de juny de 1992	17 de maig de 1995
Kenya	12 de juny de 1992	30 d'agost de 1994
Kirguizistan		25 de maig del 2000 a
Kiribati	13 de juny de 1992	7 de febrer de 1995
Kuwait		28 de desembre de 1994 a
Lesotho	11 de juny de 1992	7 de febrer de 1995
Letònia	11 de juny de 1992	23 de març de 1995
Líban	12 de juny de 1992	15 de desembre de 1994

Libèria	12 de juny de 1992	5 de novembre del 2002
Líbia	29 de juny de 1992	14 de juny de 1999
Liechtenstein	4 de juny de 1992	22 de juny de 1994
Lituània	11 de juny de 1992	24 de març de 1995
Luxemburg	9 de juny de 1992	9 de maig de 1994
Macedònia		28 de gener de 1998 a
Madagascar	10 de juny de 1992	2 de juny de 1999
Malàisia	9 de juny de 1993	13 de juliol de 1994
Malawi	10 de juny de 1992	21 d'abril de 1994
Maldives	12 de juny de 1992	9 de novembre de 1992
Mali	30 de set. de 1992	28 de desembre de 1994
Malta	12 de juny de 1992	17 de març de 1994
Marroc	13 de juny de 1992	28 de desembre de 1995
Maurici	10 de juny de 1992	4 de setembre de 1992
Mauritània	12 de juny de 1992	20 de gener de 1994
Mèxic	13 de juny de 1992	11 de març de 1993
Micronèsia (Estats Federats de)	12 de juny de 1992	18 de novembre de 1993
Moçambic	12 de juny de 1992	25 d'agost de 1995
Moldàvia	12 de juny de 1992	9 de juny de 1995
Mònaco	11 de juny de 1992	20 de novembre de 1992
Mongòlia	12 de juny de 1992	30 de setembre de 1993
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar	11 de juny de 1992	25 de novembre de 1994
Namíbia	12 de juny de 1992	16 de maig de 1995
Nauru	8 de juny de 1992	11 de novembre de 1993
Nepal	12 de juny de 1992	2 de maig de 1994
Nicaragua	13 de juny de 1992	31 d'octubre de 1995
Níger	11 de juny de 1992	25 de juliol de 1995
Nigèria	13 de juny de 1992	29 d'agost de 1994
Niue		28 de febrer de 1996 a
Noruega	4 de juny de 1992	9 de juliol de 1993
Nova Zelanda	4 de juny de 1992	16 de setembre de 1993
Oman	11 de juny de 1992	8 de febrer de 1995
Països Baixos ¹	4 de juny de 1992	20 de desembre de 1993 A
Pakistan	13 de juny de 1992	1 de juny de 1994
Palau		10 de desembre de 1999 a
Panamà	18 de març de 1993	23 de maig de 1995
Papua Nova Guinea	13 de juny de 1992	16 de març de 1993
Paraguai	12 de juny de 1992	24 de febrer de 1994
Perú	12 de juny de 1992	7 de juny de 1993
Polònia	5 de juny de 1992	28 de juliol de 1994
Portugal ²	13 de juny de 1992	21 de desembre de 1993
Qatar		18 d'abril de 1996 a
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord ³	12 de juny de 1992	8 de desembre de 1993
República Àrab Síria		4 de gener de 1996 a
República Centreafricana	13 de juny de 1992	10 de març de 1995
República de Corea	13 de juny de 1992	14 de desembre de 1993
República Democràtica del Congo	11 de juny de 1992	9 de gener de 1995
República Democràtica Popular de Laos		4 de gener de 1995 a
República Dominicana	12 de juny de 1992	7 d'octubre de 1998
República Popular Democràtica de Corea	11 de juny de 1992	5 de desembre de 1994 AA
República Txeca	18 de juny de 1993	7 d'octubre de 1993 AA
República Unida de Tanzània	12 de juny de 1992	17 d'abril de 1996
Romania	5 de juny de 1992	8 de juny de 1994

Rússia	13 de juny de 1992	28 de desembre de 1994
Rwanda	10 de juny de 1992	18 d'agost de 1998
Saint Christopher i Nevis	12 de juny de 1992	7 de gener de 1993
Saint Lucia	14 de juny de 1993	14 de juny de 1993
Saint Vincent i les Grenadines a		2 de desembre de 1996 a
Samoa	12 de juny de 1992	29 de novembre de 1994
San Marino	10 de juny de 1992	28 d'octubre de 1994
Sao Tomé i Príncipe	12 de juny de 1992	29 de setembre de 1999
Senegal	13 de juny de 1992	17 d'octubre de 1994
Sèrbia		12 de març del 2001 a
Seychelles	10 de juny de 1992	22 de setembre de 1992
Sierra Leone	11 de feb. de 1993	22 de juny de 1995
Singapur	13 de juny de 1992	29 de maig de 1997
Somàlia		11 de set del 2009 a
Sri Lanka	10 de juny de 1992	23 de novembre de 1993
Sud-àfrica	15 de juny de 1993	29 d'agost de 1997
Sudan	9 de juny de 1992	19 de novembre de 1993
Suècia	8 de juny de 1992	23 de juny de 1993
Suïssa	12 de juny de 1992	10 de desembre de 1993
Surinam	13 de juny de 1992	14 d'octubre de 1997
Swazilàndia	12 de juny de 1992	7 d'octubre de 1996
Tadjikistan		7 de gener de 1998 a
Tailàndia	12 de juny de 1992	28 de desembre de 1994
Timor Oriental		10 d'octubre del 2006 a
Togo	12 de juny de 1992	8 de març de 1995 A
Tonga		20 de juliol de 1998 a
Trinitat i Tobago	11 de juny de 1992	24 de juny de 1994
Tunísia	13 de juny de 1992	15 de juliol de 1993
Turkmenistan		5 de juny de 1995 a
Turquia		24 de febrer del 2004 a
Tuvalu	8 de juny de 1992	26 d'octubre de 1993
Txad	12 de juny de 1992	7 de juny de 1994
Ucraïna	11 de juny de 1992	13 de maig de 1997
Uganda	13 de juny de 1992	8 de setembre de 1993
Unió dels Emirats Àrabs		29 de desembre de 1995 a
Unió Europea	13 de juny de 1992	21 de desembre de 1993 AA
Uruguai	4 de juny de 1992	18 d'agost de 1994
Uzbekistan		20 de juny de 1993 a
Vanuatu	9 de juny de 1992	25 de març de 1993
Veneçuela (República Bolivariana de)	12 de juny de 1992	28 de desembre de 1994
Vietnam	11 de juny de 1992	16 de novembre de 1994
Xile	13 de juny de 1992	22 de desembre de 1994
Xina ⁴	11 de juny de 1992	5 de gener de 1993
Xipre	12 de juny de 1992	15 d'octubre de 1997
Zàmbia	11 de juny de 1992	28 de maig de 1993
Zimbabwe	12 de juny de 1992	3 de novembre de 1992

Declaracions

(Si no hi ha cap indicació contrària, la data de recepció és la de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió).

Declaracions realitzades en virtut de la lletra g) de l'apartat 2 de l'article 4

Bulgària

Declaració:

La República de Bulgària declara que, de conformitat amb l'apartat 6 de l'article 4, i pel que fa a la lletra b) de l'apartat 2 de l'article esmentat, accepta com a base de les emissions antropogèniques de diòxid de carboni i d'altres gasos d'efecte hivernacle no establerts pel Protocol de Montreal a Bulgària, els nivells de 1988 d'aquestes emissions al país i no els seus nivells de 1990, i que efectuarà controls de consum i compararà les taxes d'emissió durant els anys següents.

Croàcia

Declaració:

La República de Croàcia declara que té la intenció d'estar vinculada per les disposicions de l'Annex I, com un país en transició cap a una economia de mercat.

Cuba

Declaració:

El Govern de la República de Cuba declara, a propòsit de l'article 14 del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, que pel que concerneix la República de Cuba, l'arranjament de les controvèrsies que sorgeixin entre les parts quant a la interpretació o l'aplicació del Conveni serà objecte d'una negociació per la via diplomàtica.

Fiji

En el moment de la signatura:

Declaració:

El Govern de la República de Fiji declara que, segons la seva interpretació, la signatura del Conveni no constitueix de cap manera una renúncia a cap dels drets que es desprenen del dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes negatius del canvi climàtic, i que cap disposició del Conveni no es pot interpretar com a contrària als principis del dret internacional general.

Hongria

Declaració:

El Govern de la República d'Hongria atribueix una gran importància al Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic i reafirma la seva posició, de conformitat amb la disposició de l'apartat 6 de l'article 4 del Conveni, que preveu una certa llibertat, segons la

qual el nivell mitjà d'emissions antropogèniques de diòxid de carboni durant el període que va de 1985 a 1987 serà el nivell de referència triat en el marc dels compromisos subscrits segons l'apartat 2 de l'article 4 del Conveni. Aquesta interpretació té degudament en compte la "transició cap a una economia de mercat", a la qual fa esment l'apartat 6 de l'article 4 del Conveni. El Govern de la República d'Hongria declara que no estalviarà cap esforç per contribuir a l'objectiu del Conveni.

Illes Salomó

Declaració:

En virtut de l'apartat 2 de l'article 14 del Conveni, el Govern de les Illes Salomó declara que reconeix com a obligatori l'arbitratge de conformitat amb el procediment que adoptarà quan sigui possible la Conferència de les parts en un annex dedicat a l'arbitratge.

Kiribati

En el moment de la signatura:

Declaració:

El Govern de la República de Kiribati declara que, segons la seva interpretació, la signatura o la ratificació del Conveni no constitueixen de cap manera una renúncia a cap dels drets que es desprenen del dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes negatius del canvi climàtic, i que cap disposició del Conveni no es pot interpretar com a contrària als principis del dret internacional general.

Mònaco

Declaració:

De conformitat amb la lletra g) de l'apartat 2 de l'article 4 del Conveni, el Principat de Mònaco declara la seva intenció d'estar vinculat per les disposicions de les lletres a) i b) de l'article esmentat.

Nauru

En el moment de la signatura

Declaració:

El Govern de Nauru declara que, segons la seva interpretació, la signatura del Conveni no constitueix de cap manera una renúncia a cap dels drets que es desprenen del dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes negatius del canvi climàtic, i que

cap disposició del Conveni no es pot interpretar com a contrària als principis del dret internacional general.

Països Baixos

17 de febrer del 2010

Declaració:

El Regne dels Països Baixos declara, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 14 del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, que accepta els dos mecanismes d'arranjament de controvèrsies que preveu aquest apartat com a obligatoris en relació a qualsevol part que accepti un o els dos mecanismes d'arranjament de controvèrsies.

Papua Nova Guinea

Declaració:

El Govern de l'estat independent de Papua Nova Guinea declara que, segons la seva interpretació, la ratificació del Conveni no equival de cap manera a una renúncia a tots els drets que es desprenen del dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes negatius del canvi climàtic per derogació als principis del dret internacional.

Tuvalu

En el moment de la signatura

Declaració:

El Govern de Tuvalu declara que, segons la seva interpretació, la signatura del Conveni no constitueix de cap manera una renúncia a cap dels drets que es desprenen del dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes negatius del canvi climàtic, i que cap disposició del Conveni no es pot interpretar com a contrària als principis del dret internacional general.

Unió Europea

En el moment de la signatura

Declaració:

La inclusió a les llistes de la Comunitat Europea i els seus estats membres que figuren en els annexos del Conveni no implica la repartició de les atribucions i de les responsabilitats entre la Comunitat i els seus estats membres, la durada de les quals s'ha d'indicar en virtut de les disposicions de l'apartat 3 de l'article 22 del Conveni.

En el moment de l'aprovació

Declaració:

La Comunitat Econòmica Europea i els seus estats membres declaren que el compromís de limitar les emissions antropogèniques de CO₂ que figuren a l'apartat 2 de l'article 4 del Conveni s'executarà en el conjunt de la Comunitat per la Comunitat i els seus estats membres, tot actuant en el marc de les seves competències respectives.

Amb aquesta perspectiva, la Comunitat i els seus estats membres reafirmen els objectius estipulats en les conclusions del Consell del 29 d'octubre de 1990, i en particular el que consisteix en assolir d'aquí a l'any 2000 l'estabilització de les emissions de CO₂ en els nivells de 1990 en el conjunt de la Comunitat.

La Comunitat Econòmica Europea i els seus estats membres estan elaborant una estratègia coherent per assolir aquest objectiu.

Declaracions fetes en virtut de la lletra g) de l'apartat 2 de l'article 4⁵

Participant:	Data de recepció de la notificació:
Eslovàquia	20 de febrer de 1996
Eslovènia	23 de juny de 1998
Kazakhstan	23 de març de 2000
Mònaco	20 de novembre de 1992
República Txeca	28 de juny de 1995

Notes

1. Per al Regne a Europa.

2. El 28 de juny de 1999, el Govern portuguès informa el secretari general que el Conveni també s'aplicarà a Macau.

Posteriorment, el secretari general rep comunicacions dels governs portuguès i xinès pel que fa a l'estatut de Macau. En reprendre l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, el Govern xinès notifica al secretari general que el Conveni també s'aplica a la Regió administrativa especial de Macau.

3. Pel que fa a la Gran Bretanya i Irlanda del Nord, la Batllia de Jersey i l'Illa de Man. El 4 d'abril del 2006: La Batllia de Guernsey. El 2 de gener del 2007: pel que fa a Gibraltar. El 7 de març del 2007: pel que fa a les Bermudes, les illes Caiman i les illes Malvines.

Mitjançant una comunicació rebuda el 27 de març de 2007, el Govern argentí va notificar al secretari general el següent:

La República Argentina fa una objecció a l'extensió de l'aplicació territorial a les illes Maldives del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic del 9 de maig de 1992 notificada pel Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord al dipositori del Conveni del 7 de març del 2007.

La República Argentina reafirma la seva sobirania sobre les illes Maldives, Geòrgia del Sud i les illes Sandwich del Sud i sobre les aigües territorials que els envolten que formen part íntegra del seu territori nacional i recorda que l'Assemblea General de les Nacions Unides ha adoptat les resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 et 43/25, en les quals reconeix l'existència del conflicte de sobirania i prega els governs de la República Argentina i del Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord d'iniciar negociacions per trobar una solució pacífica i definitiva als conflictes que els oposen, principalment pel que fa a tots els aspectes del problema del futur de les illes Maldives, d'acord amb la Carta de les Nacions Unides.

4. Mitjançant una comunicació rebuda el 8 d'abril del 2003, el Govern de la República Popular de la Xina notifica al secretari general el següent:

En aplicació de les disposicions de l'article 153 de la Llei fonamental de 1990 de la Regió administrativa especial de Hong Kong de la República Popular de la Xina, el Govern de la República Popular de la Xina decideix que el Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic i el Protocol de Kyoto del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic s'apliquen a la Regió administrativa especial de Hong Kong de la República Popular de la Xina.

El Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic es continua aplicant a la Regió administrativa especial de Macau de la República Popular de la Xina. El Protocol de Kyoto del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic no s'aplicarà a la Regió administrativa especial

de Macau de la República Popular de la Xina fins que el Govern xinès no notifiqui el contrari.

5. Estats que han notificat al secretari general la seva intenció d'estar vinculats per les disposicions de les lletres a) i b) de l'apartat 2 de l'article 4.

Edicte

Vist l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, signat a Madrid el 14 de gener del 2010 i publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, núm. 32, de data 13 de maig del 2010;

Vist l'apartat 2 de l'article 12. que disposa que l'Acord entrarà en vigor un cop hagi transcorregut el termini de tres mesos a comptar de la data de recepció de l'última notificació;

Atès que el 2 de juliol del 2010, el Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació d'Espanya va notificar el compliment per part d'Espanya dels requisits interns per a l'entrada en vigor de l'Acord;

Atès que el 12 de novembre, el Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació d'Espanya acusà recepció de la Nota Verbal de l'Ambaixada del Principat d'Andorra a Espanya, rebuda el 10 de novembre 2010, notificant el compliment dels requisits interns en matèria de tractats;

Es fa públic que l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, signat a Madrid el 14 de gener del 2010, entrarà en vigor el 10 de febrer del 2011.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 29 de novembre del 2010

Xavier Espot Miró
Ministre d'Afers Exteriors i Relacions
Institucionals

Edicte

Vist l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República d'Àustria per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, signat a Viena el 17 de setembre del 2009